

אנשים

ישראל דנוך, שיצא בימים אלה מבית-הסוהר אחרי שריצה תקופת מאסר על חלקו בפרשת הרצח הכפול, להתגייס לח. דנוך גידל את זקנו כאי-שר נעצר. הוא השתכנע שהי-זקן משווה לו מראה מבוגר.

משונים, אך הוא עדיין לא מצא את הכלי המבוקש.

■ מייד אחרי שהופיע ב-בית-המישפט, בעת הדיון על הארכת מעצרו של רחמים ("גומדי") אהרוני, מיהר

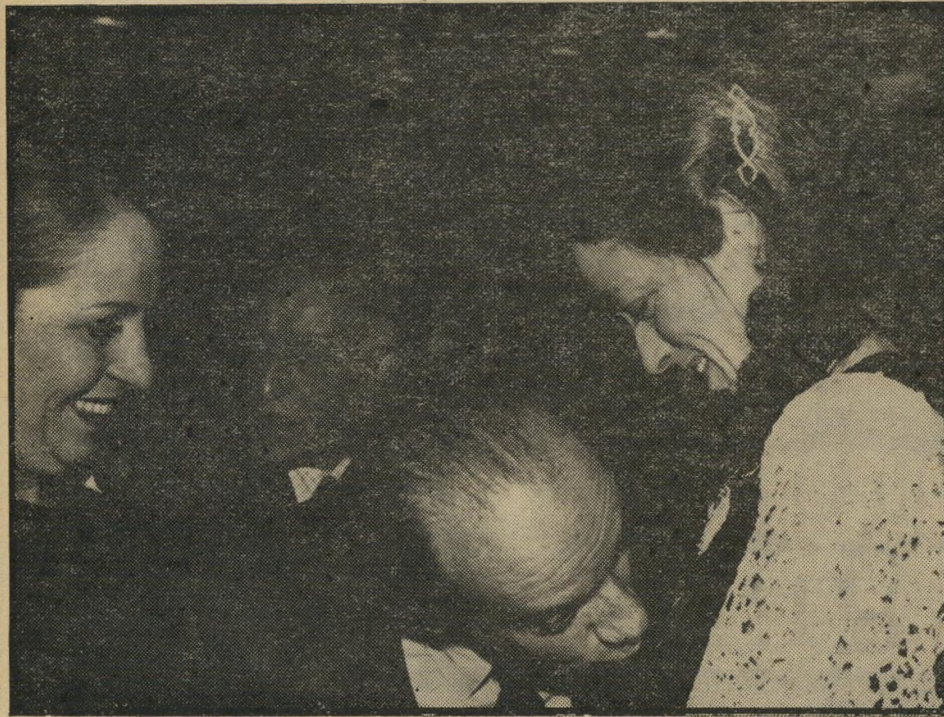
עובד במוסך, ובעיקבות מר-דעה שפורסמה בעיתונים הי-מקומיים, ושביקשה כלי-החבר-רה יוצא-ידופן, פונים רבים לתיאטרון, ומציעים את כלי-הרכב שלהם. פוקס נאלץ לבי-דוק בעצמו את כלי-הרכב הי-

מים כאלה יש בימות אחרות. הספיקה לומר חברת-הוועד, לפני שאשתו של שריהפנים חטפה ממנה את המיקרופון.

■ במכירה הפומבית של תמונות, שמטרתן קודש לשי-קום המוסד לאמנות בצלאל בירושלים, מוצעות למכירה תמונותיהם של שלושה קרור-ביימישפה של בוריס שיין, מייסד המוסד, השלושה הם בנו המנוח בצלאל, אישתו וזאבים ואחותו, זוהרה.

■ שחקנים רבים מהלכים עתה בתיאטרון החיפאי כשר-הם לבושים בבגדי-איוון וגי-עולים בנעלי-ספורט. כך עלי-הם להתלבש בחזרות למחזה

■ בתום כינוס שדן בבע-יות-השעה, פנה צעיר ליעקב חזן, מוותיקי מפ"ם, שישב באולם, ושאל אותו מדוע שלח הקיבוץ הארצי מיכתבי-פיוט-רין לעובדיו הדרוויים, שי-שובתים בכפריהם. חזן השי-ביר שהם עדיין לא פוטרו וזכותנו לשלוח להם מיכי-תב הקורא להם לחזור לעבו-דה. לא נחכה להם עד ביאת-המשיח. הצעיר, אדם קר, מפעילי שלי" לא הירפה, כי-דרכו, ושאל אם זוהי גישה סוציאליסטית. ענה לו חזן: "כפי שאמר ולרימור אי-ליין לנין — השמאלנות היא אויבו הגדול ביותר של הי-שמאל. זוהי מחלת-הילדות

אילן אלדד בעלה של דינה דורון מנשק למירה רקאנטי במקום יוצא-ידופן. אלדד, בימאי תיאטרון וסרטים, בא להקדנת-הבכורה החגיגית של סירטה של רקאנטי, "אלף נשיקות קטנות", עם אשתו, המופיעה בסרט. בתום ההקרנה, שהתקיימה במוסיאון תל-אביב, הוא בחר בדרך מקורית להביע את תודתו לבימאית שעבדה עם אשתו במשך חודשים ארוכים.

■ לעיתונאית מיכל מירון מידעיות אחרונות, ולהכרה לחיים אכנר תבורי, איש מחלקת החדשות של קול-ישראל, יש בעיות עם המוכירי-האלקטרונית שלהם. ידידים יעי-צו להם שלא להשאיר הודעה בנוסח שממנו משתמע שאיש מהם אינו נמצא בבית, כדי שלא להזמין בדרך זו גנבים לביתם. הם הפליטו הודעה ש-אמרה: "מסיבות שאינן תלויות בנו, לא נוכל לענות לכם כרגע." משום-מה הביכה ידיעה זו את חבריהם של בני-הזוג, שהיו בטוחים שהשניים נפרדו. אחרי בירור הם הבינו שטעו, והזוג החליט שהם יסתחו את הודעה במילים "מיכל ואכנר".

■ כשנשאלת מנהלת חלישי-כה לפניות-הציבור במישרד ראש-המשלה לשמה, היא יר-דעת שהשואל יישאר כשפיו פעור, התימניה היפה, ששמה איננה בינשטוק, גורמת לרבים הרגשת אי-נוחות. חל-קם אינם מאמינים ושואלים אותה שוב לשם-מישפחתה. ואף היה אחד שבמר יאושו אמר לה: "איך דבר, כולנו עם אחד: התימנים, הפולנים..."

■ בערב-ראיונות נשאל מנ-הל חברת-השמירה הנושאת את שמו בני ליל, מה הוא יעשה אם ישמע שגנב מסתובב בסלון שלו. הוא ענה ללא היסוס: "אתפוס נשק ואירה בו, כבר בפעם הראשונה. ללא יריית אוזרה לפני-כן." רביפקד חזן לדר, מראויין אחר באותו ערב, קרא לעברו: "עדיף שתחריג 100 מתדרה-מיטות." העיר עלי-כך המראיין, איתן דנציג: "עד שהם יבואו, לא יישאר סלון."

ליאור חריש עומד לפרוץ אל מסלול-הריצה ביחד עם אביו, ח"כ המערך מיכה חריש. ליאור, בן ה-13 וחצי, ירש מאביו את האהבה לספורט. הוא משחק כדורסל בהפועל רמת-גן, ובכל שבת הוא עורך עם אביו ריצות בעיר גבעתיים, שם הם גרים. כשנשאל ליאור מי משיג את מי, הוא ענה לקול צחוקים של כל הסובבים: "אנחנו גומרים ביחד."

טובה פירון זמרת העבר המפורסמת, נמוכת הקומה, מביטה באחד מוותיקי תיאטרון "הבני-מה", שימעון פינקל. פירון, שנפגשה עם פינקל בפתחת תערוכה, סיפרה שקולה, שאבד לה, חזר אליה והיא מוצפת בעבודה. בין הופעה והופעה היא גם מלמדת אנגלית. פינקל סיפר שהוא ממשיך בכתיבת זיכרונותיו על עבודתו התיאטרונית.

סיפורו של סוס, של לייב מולדסטוי, בעיבוד בימתי ור-בימיו של רוברט קלפין הי-אמריקאי, המחזה מוצג עכ-שיו גם בלנינגרד. השחקן הי-ראשי במחזה, יוסי פולאק, עובר לצורך התפקיד הכשרה במכון-כוח חיפאי, כדי להיות בכושר מתאים לתפקידו. הי-דורש כוח גופני רב.

■ למנהל-הייצור של התר-אטרון, יהודה פוקס, נוס-פה באחרונה עבודה חדשה: בדיקת אופנועים. התיאטרון עומד להעלות את ההצגה בובה, של המחזאי היילל מיי-מלפונקט, בבנימיו של עומרני ניצן. גיבור המחזה

של הסוציאליזם, ואחה הרי אינך ילד."

■ לא חלף שבוע מאז שנפגשו עובדות דואר-הנדסה במחוז תל-אביב עם נשות שרי הפנים והתיקשורת, והן הוזמנו לפגישה שנייה, בשי-עות העבודה, ליום-עיון ב-בית-הספר לתיקשורת, עם ארי-תן נואמות, נציגת ועדי-ה-עובדים, ציפורה גוליאן, שלא הוזמנה, באה לפגישה השניה אחרי שמעשה שב-פעם הראשונה נאמו השתיים על ענייני ביטחון, דת ורוח. רבקה בורג הירצתה על חברון וטובה ציפורני הטי-פה מוסר לעובדות. "לנאו-